

holdet til det fremmede Land, efter Udvalgets Flertals Mening nødvendig; og om end flere Medlemmer af Flertallet antage, at det vilde være hensigtsmæssigt at aabne en Udvej til, at der kunde gjøres Undtagelse fra denne Regel, naar særlige Omstændigheder maatte oplyses, som efter Regjeringens Bedømmelse tilstrækkelig vidne om, at den Paagjældende dog ikke har havt til Hensigt at opgive sit Forhold til den fremmede Stat, have disse Medlemmer dog troet at kunne og burde give efter paa dette Punkt, for at opnaa Entighed, i Betragtning af at saadanne Tilfælde tør antages dels at ville blive sjeldnere, naar det fastholdes, at den Paagjældende virkelig skal have taget fast Bopæl her i Landet, dels at kunne ordnes ad den i Paragrafen anthede Vej, nemlig ved særegne Traktater. Naar Spørgsmaalet derimod angaar, om Paagjældende har taget fast Bopæl her eller ikke, behøves en juridisk Fiktion ikke; thi dette Spørgsmaal bliver at bedømme efter de objektive Omstændigheder, og naar disse tyde paa, at Opholdet her har Karakteren af fast Bopæl, vil det ikke komme i Betragtning, om den Paagjældende erklærer det ene eller det andet, men han kan meget vel imod sin Villie blive at anse som den, der har taget fast Bopæl her. Denne Omstændigheds Bedømmelse og Afgjørelse kan derfor overlades til Myndighederne, uden at man derfor udsætter sig for Clusjoner.

Udvalgets Flertal foreslaar derfor, at Lovforslagets § 1, 3die Stykke, affattes saaledes:

Udvalget indstiller altsaa for Landsthingets Bedkommende:

§ 1, 3die Stykke, 2den Linie, udgaa Ordene: „at have fast Bopæl her og“.

Alberti. Dreising.

Klein, E. C. Carfen.

Ordfører for Folkethinget.

H. Pedersen.

Hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, anses de uden videre Bevis for at være udtraadte af Underjaatsforholdet til paagjældende fremmede Lande; dog skal Regjeringen være bemyndiget til ved Traktater at vedtage herfra afvigende Regler paa Betingelse af Gjensidighed.

Et Mindretal (E. C. Carfen) anser det fremdeles for urigtigt og betænkeligt, ubetinget at opstille den Fiktion, at toaarig fast Bopæl her i Landet skal betragtes som Udtrædelse af det undersaatlige Forhold til et fremmed Land. Mindretallet maa derfor fremdeles anse det nødvendigt til Undgaaelse af Ubilligheder og Sammenstød, der ingenlunde kunne fjernes ved Muligheden af, at der senere kan indgaa Traktater, som dog ikke ville have tilbagevirkende Kraft, at benytte en af de under Forhandlingerne i Folkethinget foreslaaede Udveje. Af disse foretrækker Mindretallet at give Regjeringen Bemyndigelse til at afgjøre de dog vistnok altid kun saa Tilfælde, hvor der kan være nogen grundet Tvivl om, hvorvidt en Person, der er i de i Lovforslaget betegnede Omstændigheder, virkelig kan siges at have bevaret sit undersaatlige Forhold til et fremmed Land, uagtet sin toaarige faste Bopæl her. I Henhold hertil foreslaas følgende Endring i Flertallets Forslag, nemlig at der efter Ordene „bemyndiget til“ indskydes: „naar den finder det oplyst, at det undersaatlige Forhold til det fremmede Land desuagtet er bevaret, at anerkjende detses Vedbliven, og ligeledes til“.

for Folkethingets Bedkommende:

§ 1, 3die Stykke, 2den Linie, sættes istedetfor: „naar ikke andet oplyses, at have fast Bopæl her og“: „uden videre Bevis“.

S. P. Jensen. Rie.

Madvig, Mellemann,

Formand. Ordfører for Landsthinget.

Sager.